

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Cogitationes, Sive Considerationes Christianae Pro singulis Anni diebus

Complectens Julium, Augustum, Septembrem

Nepveu, François

Monachii, 1709

Dies 13. De remedijs avaritiæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60520](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60520)

nobis eripiet. Quæro ex te: merenturne Julius
hujusmodi bona bonis infinitis, & æ-
ternis præferri?

II. At fides adhuc severiùs, quàm ratio,
nimium erga bona caduca affectum da-
mnat. Qui fieri potest, ut Christianus ab
hac cupiditate possideri se pariat, si Ev-
angelium attentè legit, & attendit? po-
tèstne fieri, ut non contremiscat ad exe-
crationes, quas Christus vibrat in divites
opibus suis immoderatè addictos? & quis
divitum ijs immoderatè addictus non est?
potèstne fieri, ut non cohorrescat, ubi Ser-
vatorem sanctissimè asseverantem intelli-
git, difficilius esse, ut dives Regnum cæ-
lorum intret, quàm ut Camelus per fora-
men acûs transeat? si narrari audit de in-
felici sorte divitis illius, in quo nullum a-
liud inveniebatur crimen, nisi, quòd ni-
mio amore opibus suis affectus, iisque bene-
usus non esset? at quis invenitur divitum,
qui statum suum considerare non debeat
cum affectu demissionis, & timoris, si co-
gitet esse statum Christo è diametro oppo-
situm, qui pauper natus, pauper vixit, &
pauper mortuus est: an non autem status,
qui Christi statui penitus adversatur, quo-
dam reprobationis caractere insignitur?
an non fides ijs, qui eam habent, & ta-

Julius.

men in hoc statu seprehendunt, incurere timorem debet? & tu nihilominus inde tibi ansam oblectationis, & superbiæ sumis. Verus Christianus homo, qui veram fidem habet, quò ditior est, eò majorem timendi, & se deprimendi causam habet.

III. Quid agis, qui tam cupidè divitijs inhias? obstacula salutis tuæ quæris. Quàm difficile est magna bona possidere, & ijs nimis addictum non esse? at ijs addictum esse sine immoderatione, an non Chymera est? Id, quod te ad desiderandas divitias impellit, horrorem illarum tibi iniicere debet: quam enim ob causam illis inhias, nisi ut desideria tua restinguas? & cum pleraque tua desideria immoderata sint, affectus quoque tui semper injusti sunt; potesne igitur ijs satisfacere, quin & ipse injustus evadas, & damnationis æternæ periculum incurras? ut Deus te puniat, & perdat, plus non requiritur, quàm, ut desiderijs tuis annuat. Quid quæris, si majores quæris divitias? multiplicare, & roborare vincula tua cupis, quæ in mortè necessariò rumpi debent. Quantam violentiam non patietur homo, qui tot vinculis terræ alligatus est, cum ab ea separari debebit? rot sentiet crudeles lacerationes, quos hujuscemodi affectibus terræ fuit affixus:

fixus: *Siccine*, aiebat dives quidam avarus, *Julius*,
separas amara mors! méque â bonis meis a-
vellis? felicémne te judicas, dum opes *Reg. 15.*
opibus cummulando, huic infelicitati te *v. 22.*
implicas!

*Statue moderari desiderio bona corradendi,
& affectum in ea, quæ jam possides, domare.*

Cùm dives factus fuerit homo, cùm in-
terierit, non sumet omnia. *Psal. 48. v. 17.*
& 18.

Si divites esse vultis, tales divitias con-
cupiscite, quas nec in naufragio potestis
amittere. *Salvianus.*

DIES XIV.

De Perfectione Actionum.

I.

Christianus debet esse homo perfectus.

Estote perfecti, inquit Christus, *sicut*
Pater vester cælestis perfectus est. Quale exem-
plar! Vita nostra perfecta erit, si actio-
nes nostræ perfectæ sint: actiones verò no-
stræ perfectæ erunt, si eas cum Christo o-
beamus, ita, ut ipse omnium earum prin-
cipium sit: perfectæ erunt, si eas obeamus,
ut Christus eas obijt, ita, ut ipse earum
sit idæa; perfectæ erunt, si eas obeamus